

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «МАРТИНЧУК ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE MARTYNCHUK AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 69195/17 та 4 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 01 грудня 2022 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на незаконне тримання їх під вартою. Також заявники подали інші скарги, які порушували питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду. У заявах № 69195/17, № 50594/18 та № 50595/18 заявники висунули інші скарги за різними статтями Конвенції.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд вказав, що коли постає питання про «законність» взяття під варту лише дотримання національного законодавства недостатньо – будь-яке позбавлення свободи має відповідати меті захисту особи від свавілля. Зважаючи на свою практику з цього питання, Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

Щодо інших скарг Європейський суд, враховуючи всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що вони свідчать про порушення Конвенції у світлі його висновків у рішеннях у справах проти України.

Стосовно інших скарг у заявах № 69195/17, № 50594/18 та № 50595/18 Європейський суд дійшов висновку, що оскільки вони не відповідають критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 та 35 Конвенції, або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї та відхилив цю частину заяв відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* прийнятними скарги на незаконне тримання під вартою та інші скарги за усталеною практикою Суду, як зазначено у таблиці в додатку, а решту скарг у заявах № 69195/17, № 50594/18 та № 50595/18 – неприйнятними;
3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним триманням під вартою;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
  - (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
  - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
7. *Відхилиє* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції».